

De Zeeheldengraven in de St. Laurenskerk te Rotterdam.

uitbreken der twisten tusschen Stadhouder, Generale en Provinciale Staten over het afdanken van het krijgsvolk na den vrede van Munster.

Omtrent den slag in de Sont, en wat er aan vooraf ging, wenschte ik nog een en ander mede te deelen, een eigenaardig denkbeeld gevende van ons fier zelfbewustzijn in die dagen.

De Sont of Baltische Straat, de nauwe doorgang tusschen Zweden en Denemarken, de eenige toegang tot de Oostzee, gaf in de 17de eeuw telkens aanleiding tot moeilijkheden. De vrije doorgang door de nauwe zeestraat was voor onzen levendigen han-

del op de Oostzeehavens in koren en hout, waarvan Amsterdam en Zaandam de stapelplaatsen waren, van overwegend belang. En dat het handelsverkeer op die havens in die dagen zeer belangrijk moet zijn geweest, blijkt wel hieruit, dat van de ongeveer 5000 schepen, waaruit onze handelsvloot bestond, er alleen 3000 aan de handel op de Oostzee deelnamen. Het was dan ook geen zeldzaamheid, dat in Amsterdam somtijds in ééne week tijds 600 koopvaardij-schepen uit de Oostzee-

havens binnen vielen. De voortdurende plagerijen en afpersingen van Denemarken, dat tol hief van alle voorbijgaande schepen, en met zijn kasteel Kronenborg de smalle zee-straat geheel kon bestrijken, maakten het noodzakelijk aan de koopvaardijvloot een sterk gewapend geleide mede te geven. Zoo werd in 1644 aan De With opgedragen met zijn eskader eene vloot van 900 handels-schepen te begeleiden, en er op toe te zien, dat aan Denemarken niet meer dan de bij

CORTENAER-TOMBE. FOTO E. MIEDEMA, ROTTERDAM.